

(1999/C 297/022)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2399/98
af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen**

(27. juli 1998)

Om: Yderligere braklægning og såningsperioder i Finland

Finland var præget af virkelig vanskelige forhold for forårssåningen. Som følge af dårligt vejr kunne man endnu ikke komme til at så i juni. Kommissionens beslutning om eventuelt at tildele en ret til yderligere braklægning i Finland blev udsat til udgangen af juni. Kornproducenterne skulle beslutte, hvorvidt de i håb om støtte ville braklægge eller så deres korn i den permafrostagtige jord, der var oversvømmet. I Finland er såningsforholdene om foråret ofte forholdsvis vanskelige, og de kan ikke sammenlignes med klimaet i Sydeuropa.

Kan Kommissionen oplyse, om det ikke ville være bedre, at såningstidspunktet og det mulige behov for yderligere braklægning blev fastlagt på nationalt plan, og at man ikke blev nødt til at vente på EU's afgørelser, der til tider er forholdsvis langsommelige? Med nationale afgørelser kunne såningsbeslutningerne fremrykkes og lettes samt øge producenterens tillid til EU.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(17. september 1998)

Perioderne for såning og yderligere braklægning er ikke korreleret. EU fastsætter en frist for producenterens fastlæggelse af dyrkningsplanerne. Producenterne skal senest 15. maj indgive støtteansøgninger og tilhørende dyrkningsplaner under det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem for ordningen med udligningsbeløb. For Finlands vedkommende er denne frist på grund af landets klimatiske betingelser fastsat til 15. juni.

Hvis særlige klimatiske forhold ikke gør det muligt at overholde denne frist, kan der træffes foranstaltninger for at ændre støtteansøgningerne. Det var en sådan situation, der blev konstateret i foråret, og som blev afhjulpet ved Kommissionens forordning (EF) 1552/98 af 17. juli 1998 om undtagelse fra forordning (EØF) 3887/92 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger⁽¹⁾. Denne forordning gør det muligt at ændre statusen for arealer, der er anmeldt som arealer med markafgrøder, til braklagte arealer. En sådan beslutning træffes på grundlag af en ansøgning, der indsendes af de nationale myndigheder til Kommissionen; det påhviler disse myndigheder at vurdere situationen i tide, da Kommissionen er parat til at reagere med meget kort frist på sådanne ansøgninger, hvis de er berettigede.

⁽¹⁾ EFT L 202 af 18.7.1998.

(1999/C 297/023)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2404/98
af Ria Oomen-Ruijten (PPE) til Kommissionen**

(27. juli 1998)

Om: Europæisk forbud mod anvendelse af bekæmpelsesmidlet »Drion«

Er Kommissionen bekendt med, at forekomsten af bekæmpelsesmidlet »Drion« i Maas-flodens vand skaber problemer for drikkevandsforsyningen i Nederlandene?

Hvornår vil evalueringsudvalget offentliggøre sin udtalelse vedrørende et forbud mod Drion?

Kan der forventes initiativer og/eller henstillinger vedrørende et frivilligt ophør med anvendelse af Drion, således som dette er tilfældet i Nederlandene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(23. oktober 1998)

I henhold til den forpligtelse, der er fastsat i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver⁽¹⁾, har Nederlandene fremsendt en rapport for perioden 1993-1995 om en række vanddirektiver, herunder Rådets